

8. előadás

2020. november 2.

TÖBBVÁLTOZÓS ANALÍZIS

Előzetes megjegyzések

Az analízis feladata függvények általános tulajdonságainak a leírása.

Eddig az **egyváltozós analízissel**, vagyis $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ típusú (vagy másképpen fogalmazva valós-valós) függvényekkel foglalkoztunk. Láttuk, hogy az alapvető fogalmak a szóban forgó függvényeknek a *határértéke*, *folytonossága*, *deriváltja* és *integrálja*.

A továbbiakban a **többsváltozós analízis** alapjaival fogunk megismerkedni. Az egyváltozós analízis alapvető fogalmainak és eredményeinek az $\mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ ($1 \leq n, m \in \mathbb{N}$) típusú (az ún. vektor-vektor) függvényekre való kiterjesztéséről lesz szó.

Mennyire „nehezebb” vagy komplikáltabb a többsváltozós analízis az egyváltozósnál? Erre a kérdésre két választ adhatunk. Az első az, hogy semennyire, hiszen lényegében mindegy, hogy a hozzárendeléseket \mathbb{R} részhalmazain vagy \mathbb{R}^n részhalmazain értelmezzük. A másik válasz az, hogy sokkal komplikáltabb, mert a többdimenziós térben „több a hely”, ezért a pontok egymáshoz viszonyított elrendezése jóval bonyolultabb lehet, mint a számegyenesen, ahol is egy pont a másiktól vagy jobbra vagy balra helyezkedhet el, és ezzel a lehetőségeket ki is merítettük.

Mind a két válaszban van igazság. Igaz ugyan, hogy a többdimenziós térben a pontok elhelyezkedése bonyolultabb lehet, de ez a komplikáció főleg a geometriát és a topológiát érinti. A többsváltozós analízis elsajátítása során jó darabig hasznos az az irányelv, hogy lényegében ugyanarról van szó mint egy változóban, és hogy a több változó legfeljebb a jelöléseket komplikálja, a gondolatokat nem. A továbbiakban figyelmeztetni fogunk azokon a pontokon, amikor ez a hozzáállás már nem tartható.

Az egyváltozós analízis alapvető fogalmainak a vizsgálatát az \mathbb{R} halmaz „topológiájára” alapoztuk. Megismerkedtünk a konvergens sorozatokkal, valamint ezek tulajdonságaival. Bevezettük a nyílt-, illetve zárt halmaz, a környezet, a torlódási pont, belső pont stb. fogalmakat.

A többsváltozós analízis tárgyalásánál is ezt az utat követjük. Első lépésként az \mathbb{R}^n tér topológiai tulajdonságaival ismerkedünk meg. Már itt hangsúlyozzuk, hogy \mathbb{R} -hez képest nem kell további nehézségekre számítani. Az egyes fogalmakhoz kapcsolódó \mathbb{R} -beli tételek (a bizonyításokkal együtt) „gond nélkül” kiterjeszthetők az \mathbb{R}^n térre is.

Az \mathbb{R}^n tér topológiája

A **Matematikai alapok** tantárgyban az \mathbb{R}^n tér számos tulajdonságáról volt szó. Most felsoroljuk azokat az ismerteket, amelyekre a továbbiakban szükségünk lesz.

Legyen $1 \leq n \in \mathbb{N}$ egy adott természetes szám. Az \mathbb{R}^n szimbólummal jelöljük a rendezett valós szám n -esek halmazát:

$$\mathbb{R}^n := \{x = (x_1, x_2, \dots, x_n) \mid x_k \in \mathbb{R}, k = 1, 2, \dots, n\}.$$

Az x_1, x_2, \dots, x_n számokat az $x = (x_1, x_2, \dots, x_n)$ pont (vektor) *koordinátáinak* vagy *komponenseinek* nevezzük.

\mathbb{R}^1 -et azonosítjuk \mathbb{R} -rel. A sík pontjai rendezett valós számpárokkal (vagyis az \mathbb{R}^2 halmaz elemeivel), a tér pontjai pedig rendezett valós számhármassokkal (vagyis \mathbb{R}^3 elemeivel) jellemezhető/azonosíthatók. Az \mathbb{R}^n halmaz tehát ezek „természetes” általánosításaként fogható fel. Az $n > 3$ esetben \mathbb{R}^n -nek nincs szemléletes jelentése, de a fogalom mégis nélkülözhetetlen mind az elmélet, mind pedig az alkalmazások szempontjából.

A középiskolában a sík és tér vektoraival több műveletet is értelmeztünk. Vektorok **összeadásának**, valamint **vektor (valós) számmal való szorzásának** a mintájára vezetjük be az \mathbb{R}^n halmazon az alábbi komponensenkénti műveleteket:

$$\begin{aligned} \text{ha } x &= (x_1, x_2, \dots, x_n), \quad y = (y_1, y_2, \dots, y_n) \in \mathbb{R}^n \quad \text{és} \quad \lambda \in \mathbb{R}, \quad \text{akkor} \\ x + y &:= (x_1 + y_1, x_2 + y_2, \dots, x_n + y_n), \quad \lambda \cdot x := (\lambda x_1, \lambda x_2, \dots, \lambda x_n). \end{aligned}$$

Ezek az \mathbb{R}^n -beli műveletek rendelkeznek a sík és a tér vektorainak a középiskolában megismert 10 alapvető tulajdonságával. Röviden ezt úgy fejezzük ki, hogy \mathbb{R}^n *ezekkel műveletekkel lineáris tér* (vagy *vektortér*) \mathbb{R} felett. Ha a továbbiakban az „ \mathbb{R}^n **lineáris térről**” beszélünk, akkor mindig az \mathbb{R}^n halmazra és az imént értelmezett két műveletre gondolunk.

(Kiemeljük azt fontos tény is, hogy rögzített $1 \leq n, m \in \mathbb{N}$ esetén az $n \times m$ -es valós elemű mátrixok $\mathbb{R}^{n \times m}$ szimbólummal jelölt halmazában is értelmezzük az összeadás és a számmal való szorzás műveleteket, és $\mathbb{R}^{n \times m}$ ezekkel a műveletekkel \mathbb{R} feletti lineáris tér.)

A középiskolában a sík és tér vektorainak az összeadásán és a számmal való szorzásán kívül megismerkedtünk még egy fontos művelettel, vektorok **skaláris szorzatával**.

Nyilván célszerű ezt a fogalmat az \mathbb{R}^n lineáris térre is kiterjeszteni: Az $x = (x_1, x_2, \dots, x_n)$, $y = (y_1, y_2, \dots, y_n) \in \mathbb{R}^n$ vektorok **skaláris szorzatát** az

$$\langle x, y \rangle := x_1 y_1 + x_2 y_2 + \dots + x_n y_n$$

valós számmal definiáljuk.

A skaláris szorzat segítségével értelmezhetjük \mathbb{R}^n -beli vektorok szögét, merőlegességét, hosszát és távolságát. Ezekre a geometriában megszokott tulajdonságok jelentős része megmarad. Itt csak a középiskolában már megismert „vektor abszolút értéke” fogalom általánosítását fogalmazzuk meg.

Az $x = (x_1, x_2, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n$ vektor **normáját** (hosszát vagy **abszolút értékét**) az

$$\|x\| := \sqrt{x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2} \quad (= \sqrt{\langle x, x \rangle})$$

képlettel definiáljuk, és **euklideszi normának** nevezzük.

A norma „meghatározó tulajdonságai” a következők: bármely $x, y \in \mathbb{R}^n$ és bármely $\lambda \in \mathbb{R}$ esetén

- (a) $\|x\| \geq 0$,
- (b) $\|x\| = 0 \iff x = \mathbf{0} \text{ } (:= (0, 0, \dots, 0))$,
- (c) $\|\lambda \cdot x\| = |\lambda| \cdot \|x\|$,
- (d) $\|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$ (háromszög-egyenlőtlenség).

Ha a továbbiakban az „ \mathbb{R}^n **normált térről**” beszélünk, akkor mindig az \mathbb{R}^n lineáris térre és az azon értelmezett euklideszi normára gondolunk.

Az $x, y \in \mathbb{R}^n$ vektorok **távolságán** az $\|x - y\|$ számot értjük. Tetszőleges $x, y, z \in \mathbb{R}^n$ vektorokra fennáll az

$$\left| \|x\| - \|y\| \right| \leq \|x - y\|$$

egyenlőtlenség is. Ezt a háromszög-egyenlőtlenség egy változatának tekintjük.

Egy $a \in \mathbb{R}^n$ pont $r (> 0)$ sugarú **környezetén** a

$$K_r(a) := \{x \in \mathbb{R}^n \mid \|x - a\| < r\}$$

halmazt értjük.

$n = 1$ esetén $K_r(a)$ az a pontra szimmetrikus $(a - r, a + r)$ nyílt intervallum. Ha $n = 2$, akkor $K_r(a)$ az a pont körüli r sugarú nyílt kör, $n = 3$ esetén pedig az a pont körüli r sugarú nyílt gömb. A „nyílt gömb” elnevezést használjuk akkor is, ha $n > 3$.

A $\emptyset \neq A \subset \mathbb{R}^n$ halmazt **korlátosnak** nevezzük, ha $\exists r > 0$ úgy, hogy $A \subset K_r(\mathbf{0})$, vagyis A benne van egy $\mathbf{0}$ középpontú, alkalmas sugarú nyílt gömbben.

Környezetek segítségével (hasonlóan mint \mathbb{R} -ben) értelmezhetjük \mathbb{R}^n -ben is a következő „topológiai” fogalmakat. Tegyük fel, hogy A az \mathbb{R}^n normált tér egy nem üres részhalmaza. Ekkor

- 1° $a \in \mathbb{R}^n$ az A halmaz **torlódási pontja** (jelben $a \in A'$), ha $\forall K(a) : K(a) \cap A$ végtelen halmaz, azaz az a pont minden környezete végtelen sok A -beli pontot tartalmaz;
- 2° $a \in A$ az A halmaz **belső pontja** (jelben $a \in \text{int } A$), ha $\exists K(a)$, hogy $K(a) \subset A$;
- 3° az A halmaz **nyílt halmaz**, ha minden pontja belső pont;
- 4° az A halmaz **zárt halmaz**, ha $\mathbb{R}^n \setminus A$ nyílt halmaz.

Konvergencia az \mathbb{R}^n normált térben

Emlékeztetünk arra, hogy az $(x_k) : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{R}$ valós sorozatot akkor neveztük **konvergensnek**, ha

$$\exists A \in \mathbb{R} \text{ úgy, hogy } \forall \varepsilon > 0 \text{ számhoz } \exists k_0 \in \mathbb{N}, \forall k \geq k_0 \text{ indexre } |x_k - A| < \varepsilon.$$

Ha van ilyen A szám, akkor az egyértelmű és azt az (x_k) sorozat **határértékének** neveztük, és az alábbi szimbólumok valamelyikével jelöltük:

$$\lim (x_k) = A, \quad \lim_{k \rightarrow +\infty} x_k = A, \quad x_k \rightarrow A, \text{ ha } k \rightarrow +\infty.$$

Az (x_k) sorozat **divergens**, ha nem konvergens.

Figyeljük meg, hogy az $|x_k - A| < \varepsilon$ egyenlőtlenséget felfoghatjuk úgy is, hogy az x_k pont ε -nál közelebb van A -hoz, vagyis x_k és A távolsága ε -nál kisebb. A konvergencia definíciója tehát csupán azon múlik, hogy \mathbb{R} -ben értelmezve van két pont távolsága. Mivel az \mathbb{R}^n normált térben is definiáltuk a **távolságfogalmat**, ezért kézenfekvő \mathbb{R}^n -beli (vektor)sorozat konvergenciájának alábbi értelmezése:

Definíció. Legyen $1 \leq n \in \mathbb{N}$. Az \mathbb{R}^n normált tér $(x_k) : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{R}^n$ sorozata **konvergens**, ha

$$\exists A \in \mathbb{R}^n \text{ úgy, hogy } \forall \varepsilon > 0 \text{ számhoz } \exists k_0 \in \mathbb{N}, \forall k \geq k_0 \text{ indexre } \|x_k - A\| < \varepsilon.$$

Ha A létezik, akkor az egyértelmű, és A -t az (x_k) sorozat **határértékének** nevezzük, és az alábbi szimbólumok valamelyikével jelöljük:

$$\lim (x_k) = A, \quad \lim_{k \rightarrow +\infty} x_k = A, \quad x_k \rightarrow A, \text{ ha } k \rightarrow +\infty.$$

Az (x_k) sorozat **divergens**, ha nem konvergens.

Figyeljük meg, hogy az (x_k) vektorsorozat pontosan akkor tart az A vektorhoz (vagyis $\lim_{k \rightarrow +\infty} x_k = A$), ha az $\|x_k - A\|$ ($k \in \mathbb{N}$) normák sorozata \mathbb{R} -beli nullasorozat, azaz

$$\lim_{k \rightarrow +\infty} x_k = A \iff \lim_{k \rightarrow +\infty} \|x_k - A\| = 0.$$

A következő tétel szerint egy vektorsorozat konvergenciája ekvivalens a koordináták sorozatainak a konvergenciájával.

Tétel. Legyen $1 \leq n \in \mathbb{N}$. Egy \mathbb{R}^n normált térbeli (vektor)sorozat akkor és csak akkor konvergens, ha a sorozat minden koordinátasorozata konvergens és a határértéke a határvektor megfelelő koordinátája, azaz

$$\mathbb{R}^n \ni x_k = (x_k^{(1)}, x_k^{(2)}, \dots, x_k^{(n)}) \rightarrow A = (A^{(1)}, A^{(2)}, \dots, A^{(n)}), \text{ ha } k \rightarrow +\infty$$

pontosan akkor igaz, ha minden $i = 1, 2, \dots, n$ koordinátára

$$x_k^{(i)} \rightarrow A^{(i)}, \text{ ha } k \rightarrow +\infty.$$

Bizonyítás. \Rightarrow Tegyük fel, hogy $\lim_{k \rightarrow +\infty} x_k = A$, azaz $\lim_{k \rightarrow +\infty} \|x_k - A\| = 0$. Rögzítsük az $i = 1, 2, \dots, n$ indexet. Mivel

$$0 \leq |x_k^{(i)} - A^{(i)}| \leq \sqrt{\sum_{j=1}^n |x_k^{(j)} - A^{(j)}|^2} = \|x_k - A\| \rightarrow 0, \text{ ha } k \rightarrow +\infty,$$

ezért a közrefogási elv szerint $\lim_{k \rightarrow +\infty} |x_k^{(i)} - A^{(i)}| = 0$, azaz $\lim_{k \rightarrow +\infty} x_k^{(i)} = A^{(i)}$.

◀ Tegyük fel, hogy minden $i = 1, 2, \dots, n$ indexre $\lim_{k \rightarrow +\infty} x_k^{(i)} = A^{(i)}$. Ekkor az

$$\|x_k - A\| = \sqrt{\sum_{j=1}^n |x_k^{(j)} - A^{(j)}|^2} \leq \sum_{i=1}^n |x_k^{(i)} - A^{(i)}|$$

egyenlőtlenség és ismét a közrefogási elv alkalmazásával azt kapjuk, hogy $\|x_k - A\| \rightarrow 0$, ha $k \rightarrow +\infty$, azaz $\lim_{k \rightarrow +\infty} x_k = A$. ■

Ennek a tételnek a segítségével a legtöbb számsorozatokra vonatkozó állítást általánosíthatjuk \mathbb{R}^n -beli sorozatokra. A bizonyítás többnyire abból áll, hogy a koordináták sorozataira alkalmazzuk a megfelelő számsorozatokra vonatkozó tételt.

Ezért \mathbb{R}^n -beli sorozatokra is igaz a határérték egyértelműségére vonatkozó tétel, az összegsorozat és a számszoros sorozat határértékére vonatkozó tétel, illetve a konvergens sorozat részsorozataira vonatkozó tétel. Mivel $n > 1$ esetén \mathbb{R}^n -ben nincs rendezési reláció, ezért a monotonitás fogalma nem értelmezhető. Vektorsorozatok szorzata, illetve hányadosa $n > 1$ esetén szintén nem értelmezett.

A következő két állításban azt fogalmazzuk meg, hogy az \mathbb{R} -beli sorozatok konvergenciájára vonatkozó alapvető jelentőségű tételek az \mathbb{R}^n normált térben is érvényesek.

A Cauchy-féle konvergenciakritérium. Legyen $1 \leq n \in \mathbb{N}$. Az \mathbb{R}^n normált tér (x_k) sorozata akkor és csak akkor konvergens, ha (x_k) Cauchy-sorozat, azaz

$$\forall \varepsilon > 0 \text{ számhoz } \exists k_0 \in \mathbb{N}, \text{ hogy } \forall k, l \geq k_0 \text{ indexre } \|x_k - x_l\| < \varepsilon.$$

A Bolzano–Weierstrass-féle kiválasztási tétel. Az \mathbb{R}^n ($1 \leq n \in \mathbb{N}$) normált térben minden korlátos sorozatnak van konvergens részsorozata.

$\mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ függvények

Speciális esetek

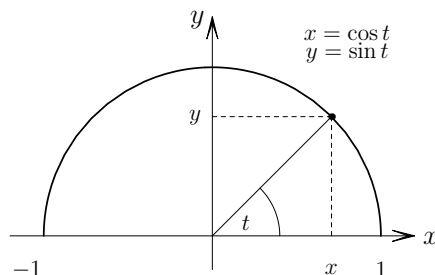
1. $f \in \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ ✓

2. $f \in \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^m$, $1 < m \in \mathbb{N}$ (görbék)

Példák:

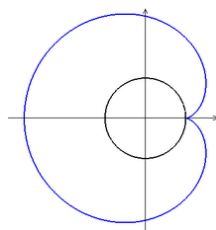
(a) félkörív

$$f(t) := \begin{bmatrix} \cos t \\ \sin t \end{bmatrix} \quad (t \in [0, \pi])$$

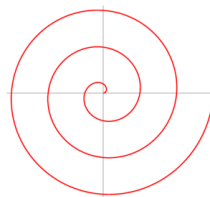
(b) kardiodid (epiciklois speciális esete)

$$f(t) := \begin{bmatrix} 2 \cos t - \cos 2t \\ 2 \sin t - \sin 2t \end{bmatrix} \quad (t \in [0, 2\pi])$$

(c) archimédészi spirális

$$f(t) := \begin{bmatrix} t \cos t \\ t \sin t \end{bmatrix} \quad (t \in \mathbb{R})$$

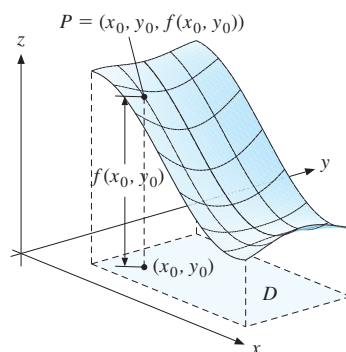
Megjegyzés. Itt hívjuk fel ismét a figyelmüket a [MacTutor](#) honlapra. Ezen – többek között – matematikusok (Archimédésztől napjainkig) életrajzairól és munkásságaikról találhatnak részletes információkat.

Ugyanezen az oldalon a „CURVES” menüpont alatt számos [klasszikus görbe](#) leírását találhatják meg.

A [Néhány nevezetes síkgörbe](#) című segédanyagban pedig bizonyos görbék származtatásáról olvashatnak. \square

3. $f \in \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, $1 < n \in \mathbb{N}$, n változós valós értékű függvények (felületek)

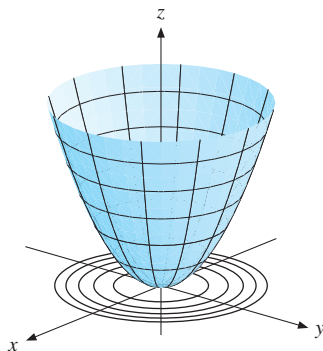
$$f \in \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$$

Példák (síkmetszetekkel)

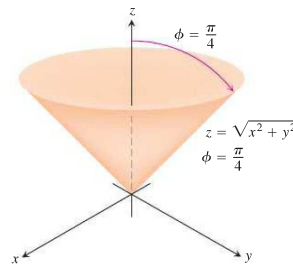
(a) forgáspárolloid

$$f(x, y) := x^2 + y^2 \quad ((x, y) \in \mathbb{R}^2)$$

(b) forgáskúp

$$f(x, y) := \sqrt{x^2 + y^2} \quad ((x, y) \in \mathbb{R}^2)$$

4. $f \in \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$, $n, m > 1$ (n változós m dimenziós vektor értékű függvény, röviden **vektor-vektor függvény**)

Ha $x = (x_1, x_2, \dots, x_n) \in \mathcal{D}_f \subset \mathbb{R}^n$, akkor $f(x) = (f_1(x), f_2(x), \dots, f_m(x)) \in \mathbb{R}^m$. Az így értelmezett $f_i \in \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ ($i = 1, 2, \dots, m$) függvényt az f függvény i -edik **koordinátafüggvényének** nevezzük, és az

$$f = \begin{bmatrix} f_1 \\ f_2 \\ \vdots \\ f_m \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$$

alakban is megadhatjuk.

Ha $n = 2$, illetve $n = 3$, akkor a koordináták (x_1, x_2) , illetve (x_1, x_2, x_3) jelölése mellett használni fogjuk a hagyományos (x, y) , illetve (x, y, x) jelölést is.

Folytonosság és határérték

A folytonosság és a határérték szempontjából a többváltozós függvények kevés újdonsággal szolgálnak.

• Folytonosság

Idézzük fel, hogy mit is értettünk egy $f \in \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ függvény valamely $a \in \mathcal{D}_f$ pontbeli folytonosságán. Azt mondtuk, hogy f folytonos az a pontban (jelben $f \in C\{a\}$), ha

$$\forall \varepsilon > 0 \text{ számhoz } \exists \delta > 0 \text{ úgy, hogy } \forall x \in \mathcal{D}_f, |x - a| < \delta \text{ pontban } |f(x) - f(a)| < \varepsilon.$$

Ez a fogalom az f függvénynek azt a szemléletes tulajdonságát fejezi ki, hogy „ha x közel van az a ponthoz, akkor az $f(x)$ függvényérték közel van $f(a)$ -hoz”.

Kézenfekvőnek látszik a folytonosság fogalmának alábbi kiterjesztése vektor-vektor függvényekre.

Definíció. Azt mondjuk, hogy az $f \in \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ ($1 \leq n, m \in \mathbb{N}$) függvény **folytonos az** $a \in \mathcal{D}_f$ **pontban**, (jelben $f \in C\{a\}$), ha

$$\forall \varepsilon > 0 \text{ számhoz } \exists \delta > 0 \text{ úgy, hogy } \forall x \in \mathcal{D}_f, \|x - a\|^{(n)} < \delta \text{ pontban } \|f(x) - f(a)\|^{(m)} < \varepsilon,$$

ahol $\|\cdot\|^{(n)}$, illetve $\|\cdot\|^{(m)}$ az \mathbb{R}^n , illetve az \mathbb{R}^m normált térbeli euklideszi normát jelöli.

A folytonosságra vonatkozó átviteli elv. Legyen $f \in \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ ($1 \leq n, m \in \mathbb{N}$) és $a \in \mathcal{D}_f$. Ekkor

$$1^\circ f \in C\{a\} \iff \forall (x_k) : \mathbb{N} \rightarrow \mathcal{D}_f, \lim_{k \rightarrow +\infty} x_k = a \text{ esetén } \lim_{k \rightarrow +\infty} f(x_k) = f(a).$$

2° Tegyük fel, hogy a \mathcal{D}_f -beli (x_k) sorozat az $a \in \mathcal{D}_f$ ponthoz konvergál és

$$\lim_{k \rightarrow +\infty} f(x_k) \neq f(a).$$

Ekkor az f függvény **nem folytonos** a -ban.

Műveleti tételek:

1° Ha $f, g \in \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ ($1 \leq n, m \in \mathbb{N}$) és $f, g \in C\{a\}$, akkor

(a) $f + g \in C\{a\}$ és $\lambda f \in C\{a\}$ ($\lambda \in \mathbb{R}$);

(b) az $m = 1$ esetben $f \cdot g \in C\{a\}$ és $g(a) \neq 0$ esetén $\frac{f}{g} \in C\{a\}$.

2° Ha $g \in \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ ($1 \leq n, m \in \mathbb{N}$), $g \in C\{a\}$ és $f \in \mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}^p$ ($1 \leq m, p \in \mathbb{N}$), $f \in C\{g(a)\}$, akkor $f \circ g \in C\{a\}$.

Weierstrass tétele. Legyen $1 \leq n \in \mathbb{N}$ és tegyük fel, hogy

(a) $f \in \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$,

(b) \mathcal{D}_f korlátos és zárt halmaz az \mathbb{R}^n normált térben,

(c) f folytonos \mathcal{D}_f -en.

Ekkor az f függvénynek vannak abszolút szélsőértékhelyei, azaz

$$\exists x_1 \in \mathcal{D}_f: f(x) \leq f(x_1) \quad (\forall x \in \mathcal{D}_f) \quad (x_1 \text{ abszolút maximumhely}),$$

$$\exists x_2 \in \mathcal{D}_f: f(x_2) \leq f(x) \quad (\forall x \in \mathcal{D}_f) \quad (x_2 \text{ abszolút minimumhely}).$$

Határérték

Valós-valós függvény határértékének **általános definíciója** 9 speciális esetet tartalmaz. Itt csak a **végesben vett véges határérték** általánosításával foglalkozunk. Idézzük fel ezt a definíciót: Azt mondtuk, hogy az $f \in \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ függvénynek az $a \in \mathcal{D}'_f \cap \mathbb{R}$ (véges) helyen van (véges) határértéke, ha

$\exists A \in \mathbb{R}$ úgy, hogy $\forall \varepsilon > 0$ számhoz $\exists \delta > 0$ úgy, hogy

$$\forall x \in \mathcal{D}_f \setminus \{a\}, |x - a| < \delta \text{ pontban } |f(x) - A| < \varepsilon.$$

Ha van ilyen A szám, akkor az egyértelmű, és azt az f függvény a pontban vett határértékének neveztük, és az alábbi szimbólumok valamelyikével jelöltük:

$$\lim_a f = A, \quad \lim_{x \rightarrow a} f(x) = A, \quad f(x) \rightarrow A, \text{ ha } x \rightarrow a.$$

Jegyezzük meg, hogy ez a fogalom az f függvénynek azt a szemléletes tulajdonságát fejezi ki, hogy „ha x közel van az a ponthoz, akkor az $f(x)$ függvényérték közel van A -hoz”.

Az eddigiek alapján kézenfekvő a határérték fogalmának alábbi kiterjesztése vektor-vektor függvényekre.

Definíció. Az $f \in \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ ($1 \leq n, m \in \mathbb{N}$) függvénynek az $a \in \mathcal{D}'_f$ pontban **van határértéke**, ha

$\exists A \in \mathbb{R}^m$ úgy, hogy $\forall \varepsilon > 0$ számhoz $\exists \delta > 0$ úgy, hogy

$\forall x \in \mathcal{D}_f$, $0 < \|x - a\|^{(n)} < \delta$ pontban $\|f(x) - A\|^{(m)} < \varepsilon$,

ahol $\|\cdot\|^{(n)}$, illetve $\|\cdot\|^{(m)}$ az euklideszi norma az \mathbb{R}^n , illetve az \mathbb{R}^m lineáris téren.

A folytonosság és a határérték kapcsolatát fejezi ki a következő állítás.

Tétel. Tegyük fel, hogy $f \in \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ ($1 \leq n, m \in \mathbb{N}$) és $a \in \mathcal{D}_f \cap \mathcal{D}'_f$. Ekkor

$$f \in C\{a\} \iff \exists \lim_a f \text{ és } \lim_a f = f(a).$$

A határértékre vonatkozó átviteli elv. Legyen $f \in \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ ($1 \leq n, m \in \mathbb{N}$) és $a \in \mathcal{D}'_f$. Ekkor:

1° $\lim_a f = A \in \mathbb{R}^m \iff \forall (x_k) : \mathbb{N} \rightarrow \mathcal{D}_f \setminus \{a\}, \lim_{k \rightarrow +\infty} (x_k) = a$ esetén $\lim_{k \rightarrow +\infty} f(x_k) = A$.

2° Tegyük fel, hogy a $\mathcal{D}_f \setminus \{a\}$ halmazbeli (x_k) és (u_k) sorozatok mindegyike az $a \in \mathcal{D}'_f$ ponthoz konvergál és

$$\lim_{k \rightarrow +\infty} f(x_k) \neq \lim_{k \rightarrow +\infty} f(u_k).$$

Ekkor az f függvénynek **nincs határértéke a -ban**.